

Άνθρωπος ή λιοντάρι;

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Κάποτε

έναν άνθρωπο, καθώς προχωρούσε σ' ένα μονοπάτι μέσα στο δάσος, συνάντησε ένα λιοντάρι. Στην αρχή φοβήθηκε. Όμως το λιοντάρι, όχι μόνο δεν του επιτέθηκε, αλλά τον χαιρέτισε ευγενικά και του πρότεινε να περπατήσουν παρέα. Έτσι λοιπόν, άνθρωπος και λιοντάρι, έπιασαν την κουβέντα και η διαδρομή έγινε πολύ ευχάριστη.

Πολλή ώρα μιλούσαν, μέχρι που έφτασε η συζήτηση στο εξής θέμα: ποιος είναι δυνατότερος, ο άνθρωπος ή το λιοντάρι; Εκεί άρχισαν να διαφωνούν. Ο άνδρας υποστήριζε με σθένος ότι εύκολα ένας άνθρωπος μπορεί να νικήσει τον βασιλιά των ζώων. Αλλά και το λιοντάρι από την πλευρά του, διαφωνούσε και τόνιζε συνέχεια ότι γι' αυτόν, ο άνθρωπος αποτελούσε απλά ακόμα ένα εύκολο θήραμα.

Θα διαφωνούσαν για πολύ ακόμα αν δεν έφταναν μπροστά σε ένα άγαλμα του Ηρακλή, που απεικόνιζε τον ημίθεο να πραγματοποιεί τον πρώτο του άθλο, να πνίγει δηλαδή το λιοντάρι της Νεμέας.

- Είδες; κορδώθηκε ο άνδρας. Αυτό το άγαλμα, φίλε μου, αποτελεί ολοφάνερη απόδειξη πως ο άνθρωπος είναι δυνατότερος από το λιοντάρι.

Ο βασιλιάς των ζώων έμεινε για λίγο σκεπτικός κοιτάζοντας το άγαλμα. Έπειτα κοίταξε τον σύντροφό του και του είπε σοβαρά:

- Το άγαλμα αυτό δεν αποτελεί καμιά απόδειξη για τίποτα. Αν ήξεραν και τα λιοντάρια από γλυπτική, θα έβλεπες παντού πλήθος αγαλμάτων να αναπαριστούν το ακριβώς αντίθετο θέαμα: λιοντάρια να πνίγουν ανθρώπους.

Ο άνδρας δεν απάντησε. Σκεφτόταν πως το λιοντάρι πιθανότατα είχε δίκιο. Δεν μίλησε άλλο, παρά χαιρέτισε το λιοντάρι και συνέχισε τον δρόμο μόνος του. Σκεφτόταν ότι **δεν πρέπει να κρίνουμε με υπεροψία κανέναν, αλλά να σκεφτόμαστε πριν εκφράσουμε την άποψή μας για κάτι. Διότι πολλές φορές τα φαινόμενα απατούν.**

Απόδοση: Αλέξανδρος Σαββόπουλος